

HRABOŠÍ ZPĚVNÍK

Seznam písní

- 1. Signální
- Abeceda
- Amazonka
- Anděl
- Až zejtra
- Balada o sedmi statečných
- Barbarské pobřeží
- Batalion
- Bedna od whisky
- Bilbova ukolébavka
- Bláznova ukolébavka
- Blízko Little Big Hornu
- Bonsoir mademoiselle Paris
- Buchet je spousta
- Buráky
- Burlaci
- Carpe Diem
- Cesta zbrojnošů
- Čarodějnice z Amesbury
- Červená řeka
- Čmelák
- Dál, dál, dál
- Darmoděj
- Dávno
- Defilé u moře
- Dej mi víc své lásky
- Divoký horský tymián
- Dokud se zpívá
- Don Diego
- Drobná paralela
- Dudy z Edinburghu
- Dva havrani
- Dva roky prázdnin
- Eldorado
- Fajn Džob
- Franky Dlouhán
- František
- Grónská písnička
- Hercegovina
- Hlavně, že jsme na vzduchu
- Hlídač krav
- Ho, ho, Watanay
- Holky z naší školky
- Holubí dům
- Hrobař
- Hruška
- Hudsonský šífy
- Hvězda na vrbě
- Hvězdář
- Hymna trpaslíků
- Cherokee Bill
- Jackova píseň
- Jak se narodí den
- Jarní tání
- Jasná zpráva
- Jdem zpátky do lesů
- Jdou po mně, jdou
- Jedeme za sluncem
- Jednou mi fort povídá
- Jmelí
- JÓ, třešně zralý
- Jožin z bažin
- Kde je moje máma
- Kdo ví, co bude pak
- Když mě brali za vojáka
- Když náš táta hrál
- Kláda
- Kluziště
- Kometa
- Královna z Dundrum Bay
- Král železnice
- Krutý krtek Joy
- Lokomotiva
- Malotraktorem
- Malý velký muž
- Mám doma kočku

Seznam písní

- Mám jízvu na rtu
- Marie
- Medvědi nevědí
- Mezi horami
- Mississippi
- Mlýny
- Montgomery
- Morituri te salutant
- Nad stádem koní
- Na kameni kámen
- Na rozloučenou
- Nashville
- Nikam nespěchám
- No to se ví
- Omnia vincit amor
- Oregon
- Osmý den
- Otevřená zlomenina
- Outsider waltz
- Píseň hraboše
- Podvod
- Poraněný koleno
- Pošťák
- Pověste ho vejš
- Pramen zdraví z Posázaví
- Proklínám
- Přítel
- Půlnoční rej
- Rána v trávě
- Rosa na kolejích
- Rovnou, tady rovnou
- Růže z papíru
- Růže z Texasu
- Sáro
- Sedm Dostavníků
- Sedmnáct dnů
- Severní vítr
- Slaboch Ben
- Slavíci z Madridu
- Slepíčka
- Snadné je žít
- Stánky
- Statistika
- Strom
- Svatá Kordula
- Světlo
- Svítání
- Širý proud
- Tabáček
- Tereza (Osamělý město)
- Tisíc mil
- Toulavej
- Toulavý boty
- Trh ve Scarborough
- Tři kříže
- Tulácký ráno
- Už to nenapravím
- Valčíček
- Variace na renesanční téma
- V bufetu (Trpaslík Ondřej)
- Veď mě dál, cesto má
- Veličenstvo Kat
- Velrybářská výprava
- Vitr to ví
- Všichni jsou už v Mexiku
- Zafúkané
- Zachraňte koně
- Zelené pláně
- Zítرا ráno v pět
- Zlatěnka
- Zlatokop Tom
- Žádám
- Želva

1. Signální

Chinaski

1. **Emi** **G** **C** **Emi**
Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
G **C** **Emi**
právem se mi budeš tiše smát.

Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
když za všechno si můžu vlastně sám.

Ami **C**
R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,

G **D**
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
na první signální, jak jsem obletěl svět,
jak tě to omámí a nepustí zpět.

F **B** **Dmi**
Jaký si to uděláš - takový to máš,
jaký si to uděláš - takový to máš.

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampam - tydapam.

Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to udělal, tak to mám.

R: (2x)

Ami C G D
Na na na naaaa na na

F **B** **Dmi**
Jaký si to uděláš - takový to máš,
jaký si to uděláš - takový to máš.

Abeceda

Bob Frídl

1. Život je jak abeceda, ^Cmysl písmen, ^Eslov a vět,
^{Ami}někdo našel, ^Fněkdo hledá, ^Gživot je jak abeceda.
2. A je alej třešní z jara, alej bílá jako pára,
B jsou barvy zahrad v září, i tu kytku čeká stáří.
3. C jsou cesty tam a zpátky, někdy dlouhý, jindy krátký,
D je domov někde v koutě, tam kde končej všechny poutě.
4. E je Eva první žena, pro hřích z ráje vyhoštěná,
F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády.
5. G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno schová,
H jsou hvězdy, co se třpytí, barvy slunce, noční kvítí.
6. CH je chléb náš z žitných lánů, skýva chudých, skýva pánů,
I inkoust z první řádky, co jsi čmáral do pohádky.
7. J je jizva v duši skrytá, jizvy život nepočítá,
K je kámen nezestárne, jenom člověk má to marné.
8. L je láska slabé chrání, za peníze není k mání,
M je matka, má nás ráda, i když pláče i když strádá.
9. N je nouze přepych střídá, často po ní chodí bída,
O je omyl, to se stává, čekáš pád a přijde sláva.
10. P pravda, maják v bouřích, oči nikdy nezahmouří,
R je radost, malý ptáče, co si jen tak žitím skáče.
11. S je smutek kreslí vrásky, někdy bejvá z velký lásky,
T je touha, voda živá, její pramen v každém zpívá.
12. U je úžas dětských očí, nad tím, že se Země točí,
V je hořká vůně hlíny, každý musí, mezi stíny.
13. Z je zemřít a tak tedy, Z je konec abecedy.
14. Život je jak abeceda, ^Cmysl písmen ^Gslov a vět,
někdo našel, někdo hledá, ^Cživot je jak abeceda,
a z té složíš celý svět.

Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Anděl

Karel Kryl

C **Ami** **C** **G7**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C **Ami** **C** **G7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

C **Ami** **C** **G7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

C **Ami** **G7** **C** **Ami** **G7** **C**
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

Až zejtra

D **Emi**
1. Byl jednou jeden pán, ten mnoho času měl,
A7 **D**
toho pána nikdo nikdy spěchat neviděl.

Emi
Jednou přišel do práce a nejdříve si sed,
A7 **D**
pak mávl rukou a jen klidně řek:

R: Až zejtra, až zejtra,
A7 **D**
vždyť zejtra je taky času dost.

Až zejtra, až zejtra,
A7 **D**
to říkal, až umřel na lenost.

2. Jednou prasko potrubí a voda studená,
sahala celé rodině do výše kolena.
Manželka se zlobila: Jdi k opraváři hned!
On mávl rukou a jen klidně řek:

3. Jednou špačka od cigaret odhodil na zem,
tu hořící koberec zel smutným výrazem.
Manželka se zlobila: Jdi pro hasiče hned!
On mávl rukou a jen klidně řek:

4. Jednou doběh na nádraží červenej jak rak,
a ptal se pana průvodčího, kdy mu jede vlak.
To jste lidi neviděli, jakej dostal vztek,
Když průvodčí mu na otázku řek:

Balada o sedmi statečných

Mustangové

1. Kam se zatoulaly, kde ty doby jsou,
naše holahou, když znělo savanou,
i ta nejchladnější mučičita zjihla jako sníh,
když se objevilo sedm statečných.
2. Naše kavalkáda strachu neznajíc,
jako tornádo se hnala boji vstříc,
i těm nejmělejší pistolníkům náhle přešel smích,
když se objevilo sedm statečných.
3. Mezi věrnými se nikdo nenašel,
kdo by slabšímu svou pomoc odepřel,
kolik vzrušení jsem prožíval v těch dobách horečných,
byl jsem nejmladší ze sedmi statečných.
4. Tak jsme zahnali jak mračna moskytů,
v poušti Estakádo tlupy banditů,
naše prokletí se naplnilo v horách sopečných,
tam je Waterloo mých druhů statečných.
5. Život dobrodruha - sláva jepičí,
jeho dobrý skutky šakal ukřičí,
ani stopa po nich nezůstane v srdcích nevděčných,
takový je osud sedmi statečných.
6. Kam se zatoulaly, kde ty doby jsou,
naše holahou, když znělo savanou,
všechny vzpomínky se rozplynuly jako zjara sníh,
zbyl jsem jediný ze sedmi statečných.

Barbarské pobřeží

Asonance

Ami **G** **Ami**
Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!
C **G** **F** **E**
Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
Ami **G** **Ami** **Emi**
snad uvidíme Afriku už zítra navečer,
F **Emi** **Ami**
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Vidím loď, velkou loď! křičí hlídka z ráhnoví,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
když galéra se na obzoru v dálce objeví,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?
Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?
Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
vemte naší poštu domů do rodné Anglie!
Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
ale pak náš výstřel z děla jim stěžen ustřelil,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Slitování mějte! ty krysy křičely,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
tak dali jsme jim milost - ke dnu je poslali,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob,
máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží,
loď byla jejich rakví a moře jejich hrob,
náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Batalion

Spirituál kvintet

- Ami C G Ami C G Ami**
*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý-ří,
Ami C G Ami C G Ami
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, ver-bí-ří.
- Ami C G AmiEmi**
1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá-vá,
Ami G AmiEmiAmi
ostruhami do slabin koně po-há-ní.
Ami C G Ami Emi
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a slá-va,
Ami G AmiEmi Ami
do výstřelů z karabin zvon už vy-zvá-ní.
- Ami C G Ami**
R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
C G AmiEmiAmi
zítra do Burgund batalion za-mí-ří.
Ami C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
C G Ami EmiAmi
díky, díky vám královští ver-bí-ří.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R:

*:

Bedna od whisky

Miki Ryvola

1. **Ami** **C** **Ami** **E**
Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami **C** **Ami** **E** **Ami**
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky,
 C **Ami** **E**
stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč,
Ami **C** **Ami** **E** **A**
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

R: **A** **D** **E** **A**
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 D **E** **A**
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D **E** **A**
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D **E** **A**
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
mohl jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R:

Bilbova ukolébavka

1. Plameny v krbu šlehají, pod střechem lůžka čekají,
nás ještě nohy, nebolí,
snad strom anebo kameny, jež máme poznat právě my,
kdo ví, co skrývá okolí.
List a tráva, strom a květ, nehleď zpět, tak nehleď zpět!
Kopec rybník pod nebem, dále jdem, dále jdem.
2. Za rohem třeba připravená je zlatá brána otevřená,
a třebaže ji minem ještě dneska,
a půjdeme skrytou pěšinou za sluncem nebo za lunou
a zítra nás k ní jistě svede stezka.
Jabloň, trnka, líska, hloh - ty drž krok tak ty drž krok!
Písek, kámen, tůň a hráz - zdravím vás, zdravím vás.
3. Dům za mnou, svět přede mnou, mnohé cesty po něm jdou,
než tma padne večer do tváří,
pak za mnou svět, dům přede mnou, poutníci doma ulehnu,
než se hvězdy s nocí rozzáří.
Mlha, soumrak, oblaka - neláká, už neláká!
Oheň, lampa, chléb, mám hlad, a pak spát! A pak spát!

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

D **A** **G** **D**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí.
A **G**
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A **G** **A**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D **A**
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
G **E**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
D **G** **D** **G**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
D **G** **D**
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

Buchet je spousta

Jiří Skorpik, Lou Fananek Hagen

C **F** **G**
1. Z pekárny světa kraj za láskou svou,
C **F** **Ami** **G**
nejednu překonal jsem vůli zlou
Dmi **G**
a moje princezna
Emi **Ami**
ta jistě rozezná,
F **G** **C**
že ji mám vážně rád.

2. A v jeho blízkosti se náhle zdá,
že létat v oblacích se málem dá,
dát ruku na ruku,
netřeba záruku,
jeho se přece nelze vůbec bát.

C **F** **G**
R: Oslava veliká ať už se chystá,
Emi **Ami** **Dmi** **G**
buchet je spousta, lahodná sousta,
C **F** **G**
ať naše láska je vždy stejně čistá
F **G** **C**
a pevná jako brány trám.

3. Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná,
vyrostla v dostatku,
jak holka ze statku
umí za práci brát.

4. Konečně kluk, co o mě zájem má,
přitažlivost je jistě vzájemná
a srdce z rubínu
má barvu po vínu,
starý král novému vždy má jej dát.

R*: Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna - zámek
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám.

R:

Buráky

Michal Tučný

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí se líně a louskaj buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budu žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Až se zeptaj: "Hrdino, cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Burlaci

Kabát

- Emi** 1. Konopný lana, tak ty už něco vydrží, **Hmi**
zkaženej dech a čtyry deci pod kůží, **Emi**
nebe rudý, břízy brzo pokvetou **Hmi**
a chlapi z nudy, baví se ruskou ruletou. **C**
2. Otroci řeky, prach a špína tvrdá zem,
jediná výhra je tanec smrti s medvědem,
a tak si žijou ze dne na den tisíc let.
Burlaci pijou, jak bylo by to naposled.
Když svoje lodě proti proudu táhnou,
navzdory všem kamenům,
proč jenom touhy po čase vadnou?
G
Otoč se a podívej...
- D** **Emi**
R: Nebe je temný a mnohem níž, **C** **G**
jen vlků dávnej chorál z hor,
a já tu marně hledám skrýš,
když cesta rovná se nám ztrácí,
lidí jsou andělé a nebo draci
a každej dobrej skutek sílu vrací,
no tak jen otoč se a podívej,
F
na lodě za tebou.
3. Není to lehký ve světě lží a polopravd,
na břehu řeky harmonika začla hrát
a toho léta vítr stopy zahladil,
jsme jako oni, už nezbejvá nám tolik sil.
Když svoje lodě proti proudu táhnem
navzdory všem kamenům,
jednou si každej až na dno sáhnem.
Otoč se a podívej...
- R:
Tak se mi zdá...
- R:

Carpe Diem

Vlasta Redl

- Ami** **Dm7**
1. Nadešel asi poslední den,
G **Emi**
podívej celá planeta blázní
Ami **Dm7**
a já neuroním ani slzu pro ni,
G
jenom zamknu dům.

Půjdu po kolejích až na konečnou,
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou,
natruc předpisům.

- Ami** **G**
R: Tak tady mě máš,
Ami **G** **C**
dnes můžeš říkat klidně co chceš,
Em7 **Dm7** **C** **G**
zbylo tak málo vět,
Ami **G**
tak málo slov, co nelžou.

2. Už si nebudeme hrát na román,
setři růž nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí.
Já nebudu pít nechám naplno znít
v hlavě všechno co mám.

3. Žádný slib z těch co jsem Ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem - život je krátký,
v Tvých očích je klid a nemám chuť snít
co by bylo dál.

R:

Cesta zbrojnošů

Josef Hrubý

D **Hmi** **Emi** **A G** **D**
1. Krůpěj ranní rosy, voní svítáním,
D **Hmi** **Emi** **A G** **A**
zbrojnoši už nosí, sedla ke koním.

D **Hmi**
R: Chcem jít dál, chcem jít dál,
Emi **A G** **D A**
tam kde čeká král na družinu svou.
D **Hmi**
Chcem jít dál, chcem jít dál,
Emi **A G A**
kdo z nás by se bál, budme si oporou.

2. Rány máme z bitev, nepřátelé bdí,
nedbejme těch jizev, tím nás nezlomí.

R:

3. Na tý cestě najdem, jeden druhého,
ve svět štěstí vejdem, k branám krále, samého.

R:

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davы běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

Červená řeka

americká lidová

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevavý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čmelák

Divokej Bill

1. ^C Žiju si jako v pohádce, ^G
^F když nechci nejdu do práce, ^C
venku se pasou ovce, ^G ^F dělá si každá co chce. ^C
Pošeptáš mi co Tě láká a to je pro čmeláka, ^G ^F ^C
co broukal si v klidu svůj part, ^G
^F ^C najednou malá louka a start.

2. Tak žijem jako v pohádce,
když nechcem nejděm do práce,
a to nechcem nikdy, venku se pasou krávy.
Šeptáš co Tě láká, to je pro čmeláka,
co broukal v klidu svůj part malá louka a

^C ^G ^F ^C
R: start, pro všechny první třídu.....
^G ^F ^C **Ami**
Start, pro všechny první třídu.....
^F ^G ^C **Ami** ^F ^G
Ať se propadnu jestli, nemám pravdu tak dám fant,
^C **Ami** ^F ^G ^C
slunce Ti pihy na tváře kreslí a co já?
Ami ^F ^G
Já nic, já muzikant.

3. Poslední dobou v lese, nikdo neví kde jsme,
venku se pasou kozy, dělá si taky každá co chce.
Pošeptáš mi co Tě láká, a to je pro čmeláka,
co broukal si v klidu svůj part,
najednou malá louka a

R:

Dál, dál, dál

Pacifik

C **Emi** **F** **G**
1. Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
C **Emi** **F G**
horečkou tě nohy povedou,
C **Emi** **F** **G**
nepřemejšlej, chvílku zato ruksak rychle sbal,
F **D7** **G**
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení.
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

C **F** **C**
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
 D7 **G7**
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
C **F** **C**
dál, dál, dál tou cestou mámení,
 G7 **C**
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.

R:

Dávno

Olympic

- Emi** **C D**
1. To všechno, co se mělo stát bylo,
- Hmi** **C D**
nic není staršího než včerejší den,
- Emi** **C D**
a všechno co jsem včera zvlád silou,
- Hmi** **C**
je dneska úsměvný a vzdálený jen,
- Ami Hmi Emi**
spousta příběhů, lásek, jmen.
2. Ta chvíle, kdy jsem prvně vlál noci
nad dívčí nahotou a rokenrol zněl,
ta doba, kdy jak slunce hřál pocit,
že všechno mohl bych mít, jen kdybych já chtěl,
to už dávno je bohužel.
- G D AmiEmi C G D**
R: Dávno, dávno, to slovo má slzu pod usmáním,
- G D AmiEmi C G D H**
dávno, dávno, zní ve tmě, vlídně a bez ustání.
3. Když začne všechno kolem jít líně
a závrať z dávných výher, už je ta tam
a mizí chuť i důvod být v mlýně,
na všechno říkáš si, vždyť tohle už znám,
tohle já za sebou mám.
- R:

Defilé u moře

Ivan Mládek

Rec.:

Emi **Ami**
Když jsem bylo dítě, jednou se mi zdálo,
C **H7**
že se koupu v moři, hrozně jsem se bálo.

G **Emi** **Ami** **D7** **Ami** **D7** **G** **Emi**
Já viděl u moře pochodovat úhoře,
A7 **D7**
za nima šly hezky v pětistupu tresky.

Potom šli ti šplhouni delfíni a pilouni,
C **Gdim** **G** **E7** **Ami** **D7** **G**
v pozoru jde malý sled', dělá vlevo hled'!

Hmi **F#7** **Hmi** **F#7** **Hmi**
Dál já viděl v průvodu makrely a slanečky,
D **A7** **D** **A7** **D**
volejovky na zádech měly malé ranečky.

Nafoukaní lososi nahoru maj kokosy,
C **Gdim** **G** **E7** **Ami** **D7** **G**
s nima jdou ti bručouni staří mečouni.

C **Gdim** **G** **E7**
Ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap,
Ami **D7** **G**
ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap.

Krokově bez chyby pochodujou velryby,
zpřímá jako jedle defilujou škeble.

Přišli také žraloci, i když jsou po nemoci,
za nima jdou vykuleni čtyři tuleni.

Uprostřed průvodu klopýtají medúzy,
humr na ně huláká: Copak je to za chůzi!?

Toporně jak paňáci pochodujou tuňáci,
do kroku pět chobotnic pěje z plných plic.

Ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap,
ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap.

Sardel tlačí kočárek, šišlá na kaviárek,
vzadu kulhaj šproty, jsou jich tu dvě roty.

Uzavřítí defilé připadlo dnes na filé,
chyběli jen krabové, jsou to srabové.

"Nač ta sláva?" jako dítě ve snu jsem se ptal,
jeseter, co vedle mě stál, odpověď mi dal:

"Touto velkou parádou děkujeme za osud,
že my ještě v konzervách nejsme doposud (juchů)!"

Ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap,
ťap, ťap, ťap, ťap, ťap, ťap.

Dej mi víc své lásky

Olympic

- Ami** **C**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
Ami **G** **E7**
co podporujou hloupou náladu, aů,
Ami **D** **Dmi**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Ami **E** **Ami**
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc, jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.
- C** **E**
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Ami **F** **C** **G**
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
C **E**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami **F** **C** **E7**
já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásy, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aů.
- R:
4. = 3.

Divoký horský tymián

Žalman & spol.

1. Dál za vozem spolu šlapem,
 C **F** **C**

F **C**
někdo rád a někdo zmaten,

F **Emi7**
kdo se vrací, není sám,

Dmi **F**
je to věc, když pro nás voní

C **F** **C**
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

C7 **F** **C** **F** **Emi7**
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám

Dmi **F** **C** **F** **C**
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

- C** **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F **G** **C** **AmiG**
svatý Medard, můj patron, tůká si na če-lo,
F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dm7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

Don Diego

Spirituál Kvintet

R: D Emi
Diego, Don Diego,
G D
krásný koně máš.
 Emi
Diego, Don Diego,
G D
proč máš v očích pláč?

1. Emi
Za to hřibě, Don Diego, D
G D
tady nugety mé všechny máš.
 Emi
Za to hřibě, Don Diego,
G D
za tu malou bílou tvář.

R:

2. Pohleď do očí svému koni,
až v nich uzříš ohňů zář,
pak hlavu skloň do jeho hřívky,
a vzpomeň na tu bílou tvář.

R:

Rec. Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl,
staříčkový Don Diego,
co to hřibě pro tebe znamená.
Nevěděl jsem, že se přihnalo
štváno žářem až ke dveřím tvého ranče,
s malým, živým uzlíčkem u sedla.

R:

Drobná paralela

Chinaski

- C** **G** **D**
1. Ta stará dobrá hra je okoukaná.
C **G** **D**
Nediv se brácho, kdekdo ji zná.
C **G** **D**
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp.
C **G** **D**
Včera je včera, bohužel bohudík.
- C** **G** **D** **Emi**
R: Nic není, jako dřív, nic není, jak bejvávalo.
C **G** **D** **Emi**
Nic není, jako dřív, to se nám to mívávalo.
C **G**
Nic není, jako dřív,
D **Emi**
ačkoliv máš všechno co si vždycky chtěla.
C **G**
Nic není, jako dřív,
D **Emi**
ačkoliv drobná paralela by tu byla.
2. Snad nevěříš na tajný znamení.
Všechno to harampádí - balábile - mámení.
Vážení platící, jak všeobecně ví se,
včera i dneska, stále ta samá píseň.
- R: Ačkoliv - nic není, jako dřív...
- C** **G**
*: Promlouvám k vám ústy múzy,
D **Emi**
vzývám tón a lehkou chůzi,
C **G**
vzývám zítřek nenadálý,
D **Emi**
odplouvám a mizím.
- R: Nic není, jako dřív, nic není jak bejvávalo.
Nic není, jako dřív,
jó, to se nám to dlouze kouřovalo.
Bohužel, bohudík je s námi,
ta nenahmatatelná intimita těla.
Nic není, jako dřív, jen fámy,
bla-bla-bla-bla et cetera.
Nic není, jako dřív, nic není, jak bejvávalo,
bohužel, bohudík, co myslíš ségra,
je to hodně, nebo málo?

Dudy z Edinburghu

Spirituál Kvintet

1. ^C Sotva začnou v Edinburghu dudy hrát,
^G celé město vyrazí ven tancovat,
^C Skoti, Skotky oblečou si suknice,
^{G C} potom dupou, až se třesou ulice.
- R: ^C Derry don don duli duli du dá dej,
^G pěkně dupni, potom řadu vyrovnej,
^C derry don don duli duli du dá dej,
^{G C} tenhle tanec mají Skoti nejraděj.
^C Čtyři kroky tam, duli duli dam,
^F čtyři kroky sem duli duli dam,
^C kdo na tyhle čtyři kroky nestačí,
^{G C} ten si se Skoty a se Skotkami nezaskotačí.
2. Skotská kostka červená a zelená,
skotské třapce ozdobí nám kolena.
Každou chvíli holka letí povětrím,
Skoti pohybem totiž nešetří.
- R:
3. Skotskou whisku naleju si do sebe,
skotskou sukni roztočím až do nebe,
pak dám skotskou pusu na tvou skotskou tvář,
neboť pravý Skot je přece sukničkář.
- R:

Dva roky prázdnin

Karel Černocho

- Ami** **G** **Ami**
1. Vzhůru na palubu dálky volají,
 G **Ami**
vítr už příhodný vane nám,
 G **Ami**
tajemné příběhy nás teď čekají,
 G **Ami**
tvým domovem bude oceán.
 G **Dmi** **Ami**
V ráhnoví plachty vítr nadouvá,
 G **Ami**
žene loď v širou dál,
Dmi **Ami**
kolébá boky plachetnice,
G **Ami**
jak by si s ní jenom hrál.
 G **Dmi** **Ami**
Posádku ani škuner neleká
 G **Ami**
bouře ni uragán.
Dmi **Ami**
Přítomnost země oznámí nám
Dmi **Emi** **Ami**
příletem kormorán.
2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj,
zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.
Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé tluče rázně,
nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.
V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně,
zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Eldorado

Waldemar Matuška

1. **Ami** **G** **Ami**
V dálných dálkách zámoří,
G **Ami**
ční prý zlaté pohoří,
C **D** **F** **C** **G** **E7**
příchozího pohostí, nádherou a hojností.
Dík těm svůdným pověstím,
zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí, s vírou, že se vyplatí.

Ami **G**
R: Jít a hledat Eldorado,
C **D7** **G** **E7**
zbavené vší bídy člověčí,
Ami **G**
jít a hledat Eldorado,
C **D7** **E**
kde je láska, mír a bezpečí.

3. Báchorce té uvěří,
dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít,
nám dnes rozum káže jít.

R:

Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato
a bohatství je moudrost a uvážlivý čin; že
Eldorado není kdesi v dálce, ale docela
blízko, v našich srdcích a v našem myšlení;
a že jeho pravé jméno je svoboda, pravda
a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na
ně je naše přirozená povinnost.

R:

Fajn Džob

Hop Trop

1. Moje briga má jméno "Ariel", řekl kapitán, když mě zval,
[: prej abych s ním jako lodník jel,
a džob, co mi nabídl, bral. :]

2. On veliký prachy mi sliboval, čert ví, jestli nějaký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že prej zejtra už vyplouvá. :]

R: Celej den a celou noc, stožár se pode mnou kejvá,
chceš to znát, jenom pojd', ať víš taky, jaký to bejvá,
žaludek stoupá vejš a vejš, na lodi všechno skřípá,
do očí tak jako mořská sůl, ostrej vítr tě štípá.

2. Kdyby do očí někdo vám tvrdil, že by práci pro vás měl fajn,
[: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn. :]

R:

Franky Dlouhán

Brontosauři

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

František

Buty

G **C**
1. Na hladinu rybníka svítí sluníčko

Emi7 **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,

Ami7 **Hmi7**
které tam zasadil jeden hodný člověk,

Ami7 **D**
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouvej, co máš všechno udělat.

C / **C** / **C** **D C** /
R: Balabambam, balabambam.....

C / **C** / **C** **D C** /
balabambam, balabambam.....

C / **C** / **C** **D C** /
balabambam, balabambam.....

Ami7 **D**
a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

3. František udělal všechno, co mu řekla
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Hercegovina

česká lidová

A **E**
[: Šel jsem šumným hájem, širou rovinou, :]
A **A7** **D** **E7** **A**
[: potkal jsem tam myslivečka, šel se svoji milou,
ba-jo. :]
[: Už je moje milá, konec lásky tý, :]
[: já už musím narukovat k infanterii. :]
[: Infanteria, to je chloubá má, :]
[: ta musela bojovat za císaře pána. :]
[: Za císaře pána a jeho rodinu, :]
[: ta musela vybojovat Hercegovinu. :]
[: Hercegovina, lautr rovina, :]
[: tu musela vybojovat infanteria. :]
[: Táhle pod strání šnelcug uhání, :]
[: a pod strání jsou schováni mohamedáni. :]
[: Mohamedáni, to jsou pohani, :]
[: kalhoty maj podkasaný, plivaj do dlaní. :]
[: A ty turkyně, tlustý jak dýně, :]
[: císař pán je nerad vidí ve své rodině. :]

Hlavně, že jsme na vzduchu

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C **F**
Když radosti není dosti, raduju se z maličkostí,
C **Ami** **G**
představím si třeba kdyby, lidi žili jako ryby.
C **Emi** **F** **C**
[: To je dobře náhodou, že nežijem pod vodou,
Emi **F** **G** **C**
na vzduchu, na vzduchu, můžem zpívat ejchuchu.
G **C** **Emi** **F** **C**
Zpívati si pod vodou, nejde ani náhodou,
Emi **F** **G** **C**
z hlubiny, z hlubiny, vyšly by jen bubliny. :]

Jen si představ milá babi, že jsme dejme tomu krabi,
nebyla bys mou babičkou, byla bys mořskou krabičkou.
[: Buďme rádi Bohouši, že žijeme na souši,
na zemi, na zemi, ušmudlané sazemi.
Vžij se rybě do kůže, třeba ti to pomůže,
i když jsi na suchu, hlavně že jsi na vzduchu. :]

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

- C**
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F **G** **C**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu."
F **G** **C**
Já jim ale na to řek: "Chci být hlídačem krav."
- C**
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F **G** **C**
od rána po celý den zpívat si jen.
F G C
Zpívat si: pam pam pa dam ...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
- R:

Ho, ho, Watanay

Žalman & spol.

D **C** **D**
1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
R: Ho, ho, Watanay, ho, ho, Watanay,
C **G** **D**
ho, ho, Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti, noční motýl z perleti,
vánek ho kolébá, už usíná, už usíná.

R:

3. Na loukách to zavoní, jak rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

Holky z naší školky

Petr Kotvald, Stanislav Hložek

- D** **G** **A**
1. Majdalenka, Apolenka, s Veronikou,
D **G** **A**
a taky Věrka, Zdeňka, Majka, Lenka s Monikou.
D **G** **A**
No jasně Klára, Ančí, Bára, Mančí, už nevím čí,
D **G** **C** **A**
to všechno byly holky z naší školky senzační.
- D** **A** **G** **A** **D** **G**
R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou,
D **G** **A**
a kde maj hračky svý, ty naše lásky tříletý.
D **A** **G** **A** **D** **G**
Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou,
D **G** **A**
bylo nám právě šest a začlo další dívčí show.
2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou,
a taky Adriána, Mariána se Žanetou.
A hlavně prima Radka, kamarádka, co všechno ví,
tyhlety holky byly naše víly školích dní.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou,
a kde maj žákovský, ty naše lásky klukovský.
Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou,
táhlo nám na patnáct a začlo další dívčí show.
3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen,
a taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen.
A všechny v sexy tričku postavičku měly ham, ham,
no prostě prima štace, inspirace k maturám.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou,
a kde maj zazděný, ty naše lásky vysněný.
Au, au, au, vzdychli jsme au, čau a pá,
už se dál nekoná žádná dívčí školní show.
4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen,
plavovlásky, černovlásky, žár i sen.
V rytmu diska, z dálky, z blízka, i v náručí,
přesto jsou stále holky z naší školy nejhezčí.
- R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou,
a kde maj čůpky svý, ty naše lásky tříletý.
[Pá, pá, pá, říkáme dál před školkou,
to se ví, léta jsou, ale ty holky nestárnou. *Fade*]

Holubí dům

Jiří Schelinger

- Emi D C7maj Hmi7 Emi**
1. Zpívám ptákům a zvláště holubům,
stával v údolí mém starý dům,
G D G D G
ptáků houf zalétal ke krovům,
Emi D C7maj Hmi7 Emi
měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach,
ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

- Ami D G Emi**
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Ami D G
míval stáj roubenou, bílý štít,
Ami D G Emi
kde je dům holubí, a ta dívka kde spí,
Ami Hmi Emi A Emi
vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům,
odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoliv,
nepojíš cukrových homolí,
můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R:

Hrobař

Premier

- G**
1. V mládí jsem se učil hrobařem,
Emi
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
C **D**
kopat hroby byl můj ideál.
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.
1. 2.
3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
- G** **Ami**
6. Sbohem, moje město,
F **G**
vzpomínat budu přesto,
G **Ami** **F** **G**
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
7. 4x Na na na ...

Hruška

Čechomor

D **A** **D** **G** **A**
Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená,

D **G** **A** **D** **A** **D**
[: pod ní se pase kuň vraný, pase ho má milá. :]

Proč má milá dnes pásете, z večera do rána?

[: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma. :]

O já pojedu daleko, přes vody hluboké,

[: kéž bych byl nikdy nepoznal panny černoooké. :]

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: A-hoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R:
johoho.

Hvězda na vrbě

Olympic

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G Ami Emi Ami Dm G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
G Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na větvi kromě listí visí malá hvězda.

R: Viděli jsme jednou v lukách, plakat na tý vrbě kluka,
C F C F
Dmi B7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ní rosou brodí a pak vrbu najde si,
a pro ty co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

Hymna trpaslíků

Dmi **Ami** **Dmi** **C** **Dmi**
*: Dřív, nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne
G **Dmi** **Ami** **Dmi** **F** **G** **Dmi**
- jdem do hlubin, kde vládne stín, hledat své zlato kouzelné.

Dmi **AmiDmiAmi** **Gmi** **A** **Dmi** **C** **DmiAmiDmi**
Znal naše kouzla zemský klín, když rod náš v třesku kovadlin
Ami **DmiEmiG** **Ami** **Dmi** **C** **Dmi**
- kul klenoty a temnoty zaháněl v slujích, kde spal stín.

A mnohý elf i dávný král, měl od nás meč, co zářně plál
- kdyžtě náš um těm vladařům do jílců oheň včaroval.

Dali jsme stříbru hvězdný třpyt - korunám zlatým slunce svit
- tu krásu krás a skvělý jas jsme předli z drátků jako nit.

*: Dřív, nežli vzejde světlo dne, přes horstvo, jež se v mlze pne
- jdem do hlubin, kde vládne stín, pro svoje zlato ztracené.

A co jsme měli pohárů a zlaté harfy postaru, jenže náš zpěv,
člověk či elf, neslýchal z hlubin ani hru.

Sosny se s nářkem prohnuly, zlé vichry nocí vanuly,
les rázem vzplál a plápolal tak, jako tisíc fakulí.

Zvon v údolí bil na poplach a lidem zbělil tváře strach,
když dračí spár, hůř nežli žár, jim pohřbil mšsto v sutinách.

Dýmala hora pod lunou v tu chvíli pro nás osudnou,
každý se hnal, než drak ho sklál pod svými drápy pod lunou.

*: Dřív nežli vzejde slunce svit, přes chmurný, mlžný horský štít,
jdem do hlubin, kde vládne stín, mu harfy své i zlato vzít!

Cherokee Bill

Nedvědi

- Ami**
1. O dvě řeky dál, když si podzim s barvou hrál
C
jeden stopař kdysi postavil srub,
Ami **E7** **Ami**
oči měl jako len, lovil kůže celej den,
E7 **Ami**
na prsou nosil kančí zub.
2. Měl tenhle ten muž ze všech nejrychlejší nůž,
jeho šíp nikdy neminul cíl
a svou dívku si vybral z kmene Cherokee,
takže všichni mu říkali Cherokee Bill.
- Dmi**
R: Vždycky, když náš děd začal vyprávět,
Ami
jeho hlas přitom tajemně ztich.
Dmi
Vždycky když náš děd začal vyprávět,
E7
oheň vzplál v očích nevidomých.
Ami
Tekly proudy slov jako roztavenej kov,
C
o tom stopaři, co kdysi tu žil,
Ami **E7** **Ami**
o tom chlápku v kůži, co pušku nenosil,
E7 **Ami**
co se tak divně jmenoval Cherokee Bill
3. Byl úrodněj ten kraj - tak to lidi povídaj,
řeky plný ryb a les plnej včel,
Cherokee a ta dívka byl nerozlučnej pár,
jeden bez druhýho nevyšel.
4. Potom osud tomu chtěl a do srubu doktor jel,
hezčí kluk se nikdy nenarodil,
oči měl jako len, vlasy jako sovi den,
zkrátka syna měl najednou Cherokee Bill.
- R:
5. A když uzrál čas jako kukuřičnej klas,
tomu klukovi už bylo pět let,
stovky vůní a stop spolu učili se znát,
a těm dvěma patřil celej svět.
6. Jenže potom přišel list a v něm každý mohl číst,
že se blíží konec přešťastnejch chvil,
že už bubnoma virbluje osmnáctej pluk,
a že k vojsku je odveden Cherokee Bill.
- R:
7. Osmnáctej pluk nebyl obyčejnej pluk,
samí lumpové a mrchy všech mrch,
a když chystali výpravu proti rudochům,
tak jim Bill prostě v noci zdrh.
8. Hledali ho rok jenže Billy nebyl cvok,
zmizel do kopců a dobře se skryl,
kluka s mámou pak našli v srubu spáleným,
jako pomsta, že utekl jim Cherokee Bill.
- R:
9. Potom jeden den vojsko vyjelo si ven,
ale když se večer vracelo zpět,
tak už z dálky jim svítila nad pevností zář,
jak tam červeněj kohout sed.
10. Od těch dob i v neděli denně hlídky stavěli,
Žháře nikdy nikdo neobjevil,
lidí pár zavřeli, ale všichni věděli,
že je dál někde v okolí Cherokee Bill.
- R: ...
Ami **E7** **Ami**
[: a já vim, odkud znám jeho oči jako len,
E7 **Ami**
a já vim, komu říkali Cherokee Bill :]

Jackova píseň

Jiří Voskovec, Jan Werich

C 1. Když se strejček Jack narodil, to bylo slávy, **G7**
pan starosta gratuloval, bučely krávy. **C**

Táta z něj chtěl každým coulem námořníka mít, **G7**
tak mu dával od malička slivovici pít. **C**

C R: Jó, Jack se strašně vody **G7** štítí,

jak má námořníkem **C** býti?

Původem z moravské **G7** vísky,

moře neznal, zato znal **C** whisky.

2. Když Jackovi kvapem táhlo na 14. rok,
řek mu táta: "teď uděláš do života krok."
Máma ti dá slivovici a já okurku,
a pojedíš dobytčákem až do Hamburku.

R:

3. V Hamburku hned za nádražím v první ulici,
začlo se Jackovi stejskat po slivovici.
Zapad do první putyky, už z ní nevyšel,
šestapadesát let o něm nikdo neslyšel.

R:

4. Když mu bylo 70 let a jeden den,
pohádal se s putykářem, zaplatil, šel ven.
Vskutku podivný to pohled na tu postavu,
jak s vlajícím plnovousem kráčí k přístavu.

R:

5. A tak Jack co vetchý stařec dílem náhody,
poprvé v životě spatřil tolika vody.
řek si: "hele slivovice" - skočil tam a pil,
a než přišel vodě na chuť, tak se utopil.

R: Jó, tak dlouho se vody štítí,
až se na tu vodu chytil.
Původem z moravské vísky,
měl pít sodovku a ne whisky.

Jak se narodí den

Topas

C **F (G)** **C**
1. Zamčený dům, v tom domě míč,
 F (G) **F - C**
 kdo chce si hrát, ten musí mít klíč.

2. Tam, kde byl pláč, tam je teď smích
a v očích stín tát začal jak sníh.

C **F** **E** **Ami**
R: Cesty jdou dál, země voní vším
 F (G) **F - C**
 co zrodil den, jen aby hřál, jen aby nám přál.

3. Nesmíš se bát, když srdce máš,
čas musí zrát, než ho někomu dáš.

R:

G **F** **C**
4. Svit slunce křísí v smutných očích smích
G **Ami** **F** **G**
a vítr zpívá píseň svou v oblacích.

5. Déšť není pláč, dá z louží pít
ptákům, co ví, čím svět by měl znít.

4. a 5. sloka se opakuje

Jarní tání

Brontosauři

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj zkazit život nám.
- R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
- R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám.

Jasná zpráva

Olympic

C
1. Skončili jsme, jasná zpráva,

Ami F G
proč o tebe zakopávám dál,

Dmi F C
projít bytem já abych se bál.

2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší menší sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

Ami Emi Ami Emi
R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,

Ami C G
telefon, cos ustřihla mu šňůru,

Ami Emi Ami Emi
knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Ami C G
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Dmi G
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešlas mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek tebe mám.

R:

4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

R:

Jdou po mně, jdou

Jaromír Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek jsem si: bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytili, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
Jé, Jé...
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
[: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen,
[: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
Jé, Jé...

Jednou mi fort povídá

Ivan Hlas

- A7** **D7**
1. Jednou mi fotr povídá: zůstali jsme už sami dva,
E **A7**
že si chce začít taky trochu žít,
D7
nech si to projít palicí a nevracej se s vopicí,
E **A7**
snaž se mě hochu trochu pochopit.
- E** **A7**
R: Já šel, šel dál, baby, kam mě Pánbůh zval,
E **D7**
já šel, šel dál, baby, a furt jen tancoval,
A7 **D7**
na každý divný hranici, na policejní stanici,
E **A7**
hrál jsem jenom rock'n'roll for you.
2. Přiletěl se mnou černej čáp, zobákem dělal rockin klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál,
obrovskej bourák v ulici, po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj: přijel nákej král.
- R:
3. Pořád tak nák nemohu, chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout,
bláznivý ptáci začnou řvát a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.
- R: (2x)

Jmelí

Kapitán Kid

F **D7**
1. Vlezeme-li mezi jmelí
G7 **C7**
vratíme se těžko celí,
F **D7**
neboť jmelí, věc to jasná,
G7 **C7** **F C**
rostlina je cizopasná.

2. Ti co tohle nevěděli,
přitom chtěli trhat jmelí,
byť i byli chytří páni,
padli v lese vycucání.

A7 **Dmi**
R: Pro člověka je to klika
A7 **Dmi**
řemeslo mít botanika,
G7
jemuž jeho úděl velí
C
rozeznati les od jmelí.

3. Kdo má tohle povolání,
nebojí se vycucání.
Ať si jmelí cizopasí,
na něj bude krátký asi.

R:

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

1. **C** **G7** **C**
Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **G7** **C** **G**
sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
C **G7** **C**
A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **G7** **C** **G7**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- R: **C** **Ami** **Dmi** **G7** **C**
Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **(F)Dmi** **G7** **C**
sladký třešně zrály a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, z dálky se už smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
- R:
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dávno mě má ráda, abych prej si ji vzal.
Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
abych ji měl rád a žil s ní jako král.
- R:
4. Pokud je mi známo, já řek jenom "Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál?
Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracy,
svoji malou Gracy a tý jsem srdce dal."
- R:
5. Tam u tý skály, dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
A já k horám v dáli, k těm modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.
- R:

Jožin z bažin

Ivan Mládek

1. **Emi** Jedu takhle tábořit **H7** Škodou 100 na Oravu, **Emi**
spěchám, proto riskuji, **H7** projíždím přes **Emi** Moravu.
D7 Řadí tam to strašidlo, **G** vystupuje z bažin, **D7** **G H7**
Emi žere hlavně Pražáky, **H7** jmenuje se **EmiD7** Jo-žin.

R: **G** Jožin z bažin močálem se **D7** plíží,
Jožin z bažin k vesnici se **G** blíží,
Jožin z bažin už si zuby **D** brousí,
Jožin z bažin kouše, **G** saje, rdousí.
C Na Jožina z bažin, **G** **D** koho by to napadlo, **G**
C platí jen a pouze **G** **D** práškovací **G H7** **Emi** letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kde je moje máma

D

1. Někde za horama pláče moje máma,

A7

že má syna na vojně,

že fasuje třeba denně veku chleba

D

a von že by zblajznul dvě.

Vojna je jak řemen, já jsem chudokreven,

D7

G

máma slzu uroní,

ví, když pere plačky podvlíkačky,

A7

D

že mně vojna nevoní.

A

R: Kde je moje máma, kde je kdo ji zná,

D

někde za horama na mě vzpomíná.

A7

Někde za horama pro mě pláče snad,

D

A

D

kde je moje máma, k tý se vždycky vrátím rád.

2. Dnes mi psala máma: "chlapče nebuď fláma,

pana hejmana si važ,

spi na levém uchu, drž si nohy v suchu,

franzantvainem si je maž,

mě ňák v zádech bolí, strejda prodal voly,

tak tě líbám čelo."

Všichni se mi smáli, smíchy řvali,

jen mně smát se nechtělo.

R:

3. Poslala mi máma bednu s lahůdkama,

abych tam prej neměl hlad.

Kaprálovi nudle, roťákovi štrůdle

hned jsem z toho musel dát,

štába sebral párky, kluci karbanátky,

laitnant husí pečínku,

div, že jak se rvali nesežrali

i tu prázdnou bedýnku.

R:

Kdo ví, co bude pak

Jaroslav Samson Lenk

- C** **Ami7** **Dmi7** **G7**
1. Kdo ví, co bude pak, až otevře prvně oči,
 C **Ami7** **Dmi7** **G7**
 kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,
 F **G7** **C** **Ami**
[: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,
 Dmi7 **G7** **F** **G7** **C**
 a v davu půjde si či v čele procesí. :]
2. Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,
 kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,
[: co bude vlastně zač - zbabělec nebo rváč,
 chladný jako sníh či hořet jako vích. :]
3. Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí prvně do zdi,
 kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,
[: zda se jen otřese, anebo ohne se,
 zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :]
4. Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,
 kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,
[: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,
 a zdali bude svět za pětadvacet let. :]
5. Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,
 kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,
[: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,
 ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :]

Když náš táta hrál

Greenhorns

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
G scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
D
mezi nima můj táta u piva sedával
A7 a tu svoji nejmilejší hrál.
D
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebřal za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kláda

Hop Trop

Ami

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

C **G** **Ami**
nikdy svýho floka nepropil,

vod lopaty měl vohnutý záda,

C **G** **Ami**
paty od baráku jsem neodlepil,

G **Ami**
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

C **G** **Ami**
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekýru jsme svoji každej doma měl,

a plány veliký, jak fajn budem se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

F **C** **Dmi** **E** **Ami**
R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

F **C** **Dmi** **E**
s tou si bráško netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

R:

Kluziště

Karel Plíhal

- G Hmi7 Emi7 G Cmaj7 G Cmaj7 D**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy
G Hmi7 Emi7 G Cmaj7 G Cmaj7 D
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
G Hmi7Emi7 G Cmaj7 G Cmaj7 D
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
G Hmi7 Emi7G Cmaj7G Cmaj7 D
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

G Hmi7 Emi7 G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Cmaj7 G A7 D
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
G Hmi7 Emi7 G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Cmaj7 G Cmaj7 G
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
kdoš mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí dlaně umazané od sazí.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C** **E7**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
bude to písnička o nás a kometě.

Královna z Dundrum Bay

Nedvědi

1. Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel,
možná obdivem, možná víc.
Její ladný krok, její oblý bok
nejhezčí ze všech krasavic.
[: Já šel na statek, hned si o ní řek.
Tu chci mít, pane tu mi dej!
Divný jméno má, každěj z nás ji zná,
jako královnu z Dundrum Bay. :]
2. Bože rozmilý my si užili,
brzo nás v kraji každěj znal.
Jenže po pár dnech se ji zrychlil dech
a já doktora zavolal.
[: Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu ji Pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla,
ale královna z Dundrum Bay. :]
3. Letos na jaře potkám koňáře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.
[: Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zda je na prodej
a pak budu pít na to, že smím mít,
zase královnu z Dundrum Bay. :]

Král železnice

1. **C** **Ami**
jsem králem železnice Doudleby - Rokytnice,
C **G7**
mám k tomu pár soukromejch důvodů.
Na tomto konci světa jízdenky cvakám léta,
přestanu snad až budu v důchodu.
Kdo neví, co se sluší, tak tomu cvakám uši
vždycky samozřejmě s úsměvem.
Revizor změnil trasu, když jsem ho poslal k ďasů,
neuměl zpívat a tak čert ho vem.
- C** **Ami**
R: Já dál po starejch kolejích se toulám,
F **G7**
čepici stejně starou žmoulám, s ní chodím spát,
C **Ami**
dál ve vlaku mým je starej nápis:
F **G7**
"s kytarou trempy vozím grátis", a vozím rád.
2. Doudleby, Vamberk, Peklo, zapomněls hochu smeknout,
zahraješ pro všechny a jedem dál,
Rybná, Slatina, Pěčín, písnička nervy léčí,
ne abys v Rokytnici dozpíval.
Zpívej si, co je štěstí, jak chutná rána pěstí,
jak pá pá panelákům odjíždíš.
Léto je fajn a kvočna, píseň je nenáročná,
zpívá ji celej vagon a tím spíš:
- R:

Krutý krtek Joy

Kabát

Ami **G**
1. Když nemám co na práci tak pozoruju krtky,
jak marně čas utrácí, když dělaj ty svý hrudky, **Ami**
svařím plnou konvici, tou zmařím jejich píli, **G**
už se těším za chvíli, jak krtkům dojdou síly. **Ami**

F **C** **G** **Ami**
R: Ale oni plavou s nakloněnou hlavou,
F **C** **G** **Ami**
prsa nebo znak, ano je to tak!

2. Posekej celou zahradu a všechno luční kvítí,
to se potom černej krtek mnohem lépe chytí.
Najdi správnou díru, do který se voda leje,
jestli to nezabere, vim, co se ti tam děje.

R: Oni ti tam plavou...

R:

Lokomotiva

Poletíme?

1. **G** **D**
1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
Emi **C**
a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
G **D**
jestli nechceš svýho osla vedle mýho osla hnát,
Emi **C**
jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.
- G** **D** **Emi** **C**
R: Jsi Lokomotiva, která se řítí tmou,
G **D** **Emi** **C**
jsi indiáni, kteří prérií jedou,
G **D** **Emi** **C**
jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
G **D** **Emi** **C**
jsi prezident a já tvé spojené státy.
2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima nit,
můžeme si takhle vždycky volat, když budeme chtít.
- R:
3. Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem.
- R:
4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.
- R: (3x + já a ty.)

Malotraktorem

Mig 21

- D**
1. /: Cestou necestou, polem nepolem,
G **D**
jedu za tebou velkým malotraktorem. :/
Emi H
... kabrioletem
2. /: Pojď mi naproti lesem nelesem,
pojď si mě vyfotit, jak tam na traktoru jsem. :/
... jak jsem roztřesen.
- D** **G**
*: /: Vrn vrn drndrn drndrn :/ Drn drn drn drn drn drn
- D**
R: /: Jen kola zdolaj výmoly, pálím to lesem po poli,
G **H**
lán pole mizí pod koly, z kopce to ale vosolím. :/
4. /: Cestou necestou, polem nepolem,
jedu za tebou létem kabrioletem. :/
... malotraktorem
- *:
R:
- D**
5. Doufám, že mě pochopíš,
Emi
že mě uslyšíš, že mě potěšíš.
H
... mít budeš ráda,
D **H**
doufám že mě pochopíš,
D G D G H D
/: a budeš mít ráda a budeš mít ráda. :/

Malý velký muž

Pacifik

- Emi**
1. Dokud tráva bude růst,
C
řeky potečou a stoupat bude dým,
D **Emi**
léta utečou a kam jen padne stín, země tvá bude tvou.
Ami
Dokud noci střídá den,
G
vítr bude vát a mraky poplujou,
H7 **Emi**
slunce bude plát a tak jak léta jdou, země tvá bude tvou.

- G**
R: Jen malý velký muž
Emi
tolik dobře věděl, co je vostrej nůž,
smutek prázdných sedel,
C **D**
malý velký muž čekal svý znamení.

G
Jen malý velký muž žehnal ohni sílu,
Emi
z rudých kamenů vítal dýmku míru,
C
přesto pohřbil sen,
D **Emi**
velký sen o Wounded Knee.

2. Dokud tráva bude růst,
ruce špinavý, až v plání vztyčí kříž,
řeky zastaví se, plakat neslyšíš slunce zář krvavou.
Dokud noci střídá den,
slova neplatí, a co je vlastně jen
ono prokletí, co padlo na tvou zem, na tvou zem ztracenou.

R:

3. Dokud tráva bude růst,
rány nezhojí a neopláchne déšť,
řeky nespojí se v jeden silný proud, silný proud nadějí.
Dokud noci střídá den,
srdce zlomená a jejich dávný sen,
skalní ozvěna už nevrátí tvou zem, silný proud nadějí.

R:

Mám doma kočku

Pokáč

- G**
1. Jednou mi drahá říká:
Emi
Miláčku, já chci kočku.
C
Já na to, že chci spíš psa,
D
a jeli jsme pro kočku.
V útulku v Měcholupech
maj dobrej výběr, zdá sem
kočky jsou zcela zdarma,
jen očkování za patnáct set.
Po dlouhým vybírání,
diskuzích a dvou hádkách,
jedno z koťátek jemně sevře
můj prst ve svých drápkách.
Tak volba byla jasná,
má drahá slzy suším
co si však vezem domů,
to ani jeden z nás netuší.
- G**
R: Mám doma kočku, mám ji rád,
Emi
je to skvělý kamarád,
C
jen od té doby, co ji znám,
D
mám ruce nohy samej šrám.
Dávno už se nemazlí,
žít s ní je pro zdraví fakt zlý,
každý den projdu terorem,
mám nejspíš kočku s errorem.
2. Po pár dnech soužití
vše vypadá nevinně,
koťátko v náručí spí
a pak zkadí půlku kuchyně.
Prostě nic, co nečekáš,
když útulek zaručí,
že kočička se za pár týdnů
na záchůdek naučí.
- Jenže pár měsíců je pryč,
záchod zeje prázdnotou,
bytem čpí příšernej smrad,
za kočkou lítám s lopatou.
Když jí zkusím pomoci sám,
na záchod ji přemístit,
zvládne mi dlaně rozdrásat
a ještě potřísnit.
- R:
3. Za noc nejmiň pětkrát
jí okno otevřít jdu,
pak v práci šéf se zeptá,
proč vždy tak ospalý přijdu.
Že občas hrdě nám
doneše zakouslou myš,
poznáš až ráno když se
s torzem myši v ústech vzbouzíš.
Tak jsme si dobrovolně
pořídili katastrofu,
stálo nás to patnáct stovek
Aá jednu zbrusu novou sofou.
Kouše, škrábe, drásá,
no prostě je to krása,
tváří se tak roztomile,
zvláště, když se mi rejpe v žíle.
- R:
Emi **C**
*: Ráda dlouze sedá v okně,
D **Emi**
anebo ve dveřích,
bůh ví, proč nejradši v zimě,
když venku padá sníh.
Emi **C**
Když pak v bytě máme mínus dvacet,
D **G**
tak nás zahřívá,
aspoň pocit, že v tu chvíli naši
krev neprolívá.
- R:

Mám jizvu na rtu

Jaromír Nohavica

Cadd9

Jsem příliš starý na to, abych věřil v revoluci.

Gsus4

G

A svoji velkou hlavu těžko skryju pod kapucí.

Ami

F

A nechutná mi, když se vaří předvařená rýže.

Cadd9

G

V náprsní kapse nosím Ventinol na potíže.

Ami

Ami7

Jak to tak vidím, asi těžko projdu uchem jehly.

F

Cadd9

A lesem běhám tak, aby mě vlci nedoběhli.

Dmi

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

Cadd9

G

Cadd9

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Sako mám od popílku, na kravatě saze,

mé hrubé prsty neumí uzly na provaze.

A když mi občas tečou slzy, hned je polykám.

A tančím jen tak rychle, jak hraje muzika.

Mé oči mnohé viděly a ruce mnohé měly

a srdce stydělo se, když salvy slávy zněly.

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Mluvil jsem s prezidenty, potkal jsem vrahy,

nahý jsem na svět přišel a odejdu nahý.

V patnácti viděl jsem, jak kolem jely ruské tanky

a v padesáti nechával si věštit od cikánky.

A dříve, než mě přijme Svatý Petr u komise,

básníkům české země chtěl bych uklonit se.

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

V Paříži četl jsem si ruskou verzi L'humanité,

a z Bible zatím pochopil jen věty nerozvité.

V New Yorku chyt sem koutek od plastových lžiček

ale nejlepší káva je v Hypernově U Rybiček.

Trumfové eso v mariáši hážu do talónu

a chtěl bych vidět Baník, jak poráží Barcelonu.

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Někteří lidi mají fakt divné chutě,

ale já, láska má, stále stejně miluju Tě

Když hážeš bílé křemenáče na cibulku,

když zvedáš prst jako dirigentskou hůlku.

A i když mě to táhne tam a Tebe občas jínám,
na špatné věci pro ty dobré zapomínám.

A kdyby se někdo z vás na anděla ptal,

tak mám jizvu na rtu, když při mně stál.

Když při mně stál.

On při mně stál.

Marie

Tomáš Klus

1. Je den. Tak pojd' Marie ven.
Budeme žít. A házet šutry do oken.
Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?
2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
3. Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádijé.
4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.
- R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím.
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat. (2x do Φ)
5. Copak nemůže být mezi ženou a mužem
přátelství - kde není nikdo nic dlužen.
Prostě jen prosté spříznění duší,
aniž by kdokoli cokoli tušil.
- R:

Medvědi nevědí

Ivan Mládek

Ami Dmi Ami E7
1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,
Ami Dmi Ami E7 Ami E7
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.

2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

G C
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky

G C
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,

G7 C (C7)
medvědi je v městě vymění za zlaťáky,

F F#dim C A7 Dmi G7 C
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

1.

2.

R:

Mezi horami

Čechomor

Emi D Emi G D G
[: Mezi horami, lipka zelená. :]
G D Emi Hmi Emi
[: Zabili Janka, Janička, Janka, miesto jeleňa. :]
[: Keď ho zabili, zamordovali. :]
[: Na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili. :]
[: Ej křížu, křížu, ukřížovaný. :]
[: Zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :]
[: Tu šla Anička, plakat Janička. :]
[: Hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička. :]

Mississippi

Pacifik

- Ami** **Dmi**
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk,
Ami G Ami
kalhoty si o plot potrhal.
Dmi
Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
Ami G Ami
na plácku rád košíkovou hrál.
C F
Křídou kreslil po ohradách plány dětských snů,
Dmi E
až mu jednou ze tmy řekli: "konec je tvejch dnů."
Ami Dmi
Někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.
- C Ami F G C**
R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud.
Ami F G C
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.
2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk,
na trubku chtěl ve smokingu hrát.
V kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít.
Že si po něm někdo střelí, jak do hejna hus,
netušil a neví, řeka zpívá blues.
- R:
3. Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal.
Chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus
tam, kde předtím tolikrát si hrál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet, druhý klidně spát.
Jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
- R:

Mlýny

Spirituál Kvintet

R: Já slyším boží mlýny, jak se otáčí,
já slyším boží mlýny, jak se otáčí,
já slyším boží mlýny, jak se otáčí,
otáčí, otáčí, otáčí.

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
melou bez výhod a melou stejně všem,
melou doleva a melou doprava,
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
melou otrokáře, melou otroky,
melou na minuty, na hodiny, na roky,
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas
"no tak už melte, je čas".

R:

Montgomery

Wabi daněk

D G Emi
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 D A7
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D G Emi
kde je zbytek tvojí krásy,
A7 D A7
to ví dneska jenom Bůh.

D G Emi
R: Z celé jižní eskadrony,
A7 D A7
nezbyl ani jeden muž,
D G Emi
v Montgomery bijou zvony,
A7 D A7
déšť ti смеjvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Morituri te salutant

Karel Kryl

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
/: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pírká touhy z křídel pegasů. :/
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol. :/
- R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.
Seržante mávnou a budem zasvěceni.
Morituri te salutant, morituri te salutant.
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí
/: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skrýtá,
a zvedá chmýři které zahubí. :/
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
/: rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka. :/
- R:

Nad stádem koní

Buty

- D** **A** **Emi7** **G** **D**
1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
 A **Emi** **G** **D**
černý vůz vezou a slzy tečou a já volám:

 A **Emi** **G** **D**
Tak neplač můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade.
 A **Emi** **G**
Je tuhý, jak veka a řeka ho splaví, máme ho rády.

 C **G** **A**
No tak co, tak co, tak co.
2. Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížem nad hlavou.
Až najdeš místo, kde ten pramen a kámen, co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.
No tak co, tak co, tak co.
3. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vezou a slzy tečou a já šeptám:
Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí do podkovy.

Na kameni kámen

Nedvědi

1. Jako ^Csuchej, ^Fstarej strom,
jako všeničící ^Chrom,
jak v poli ^Ftráva
^Cpřipadá mi ten náš svět, ^Fplnej řečí,
^Ami ^G ^C ^F ^C
a čím víc, tím líp se mám.

R: ^FBudem o něco se rvát,
^Ami ^G
až tu nezůstane stát
^C ^F ^C
na kameni kámen,
^F
a jestli není žádněj Bůh,
^Ami ^G
tak nás vezme země - vzduch,
^G ^C ^F ^C
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taký jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R:

Na rozloučenou

Žalman & spol.

C **Emi** **Ami**
1. Kolikrát jsem to už vzdal,

G **A**
kolikrát na hanbu šel,

Ami **F7maj** **C** **G**
do pekla však nepřišel.

2. Kolikrát z pravdy jsem zběh,
kolika lžím vrátil zrak,
kolikrát ujel mi vlak.

C7 **F** **G** **C** **Ami**
R: Na časy blýská se a my stále dál

Dmi **G** **C9maj**
táhnem ten dřevěnej prám,

C7 **F** **G** **C** **Ami**
a komu stýská se, dlouho na kraji stál,

Dmi **G** **F** **(G)** **(C)**
sedne si ke stolu k nám.

3. Kolikrát pomoh mi strach,
kolikrát zradil mě sen,
našel mě zas bílej den.

4. Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil,
kolikrát nepochopil, že:

R:

R: Na na na ...

Nashville

Michal Tučný

1. Roztál sníh, přešel i mráz, stromy kvést začaly zas,
a voněl svět, já šel bych tam, kde jsem jako kluk žil,
smutnej den já dneska mám, je to rok, co nesmím tam,
na hlavu mou vypsanou maj odměnu tam v Nashville.

R: Nápad já mám bláznivej, zpátky jít a bejt živej,
vysvětlovat všem, že jsem tenkrát nevinnej byl,
toulavý svý boty mám, celý státy dobře znám,
ale neznám město, krásnější než Nashville.

2. Všechny znaj mě nádraží, touha těžká, jak závaží,
mě táhne zpět do města, kde jsem prej lupičem byl,
z šatů zbyl už jenom cár, poslední nití látám,
džínsy modrý jako obloha tam u nás v Nashville.

R:

3. Táta můj mi psaní psal, že prej Bůh si mámu vzal,
a pláč jak déšť kropil mou tvář a já tak smutnej byl,
proč je jen život tak zlej, radši bych já pouta měl,
jen spatřit svůj dům tam u nás v Nashville.

R:

Nikam nespěchám

Ozvěna

C **Ami** **Dmi** **G**
1. Nikam nespěchám, jdu jen tak silnicí,

C **Ami** **Dmi** **G**
vstříc hodinám a loukám vonícím.

C **Emi** **F**
Čas není dnes mým pánem, je pátek podvečer,

C **Dmi** **F** **C**
kroky táhou na místo známé, ve skalách ukryté.

Dmi **F** **C** **Dmi**
R: Má každý z nás kout zakletý, tam se vrací rád,

F **Fmi** **C**
když jiskry z ohňů vyletí.

2. Cejtím zvláštní vůni, řeky proud se zastavil,
čistá voda v tůni mi spánky ochladí.

Vzduch má smolnou příchut' z větví borovic,
to je můj malý ráj, tak vítej, jdu ti vstříc.

R:

3. Stejně, jak milou tvář, tak i já si prohlížím,
co dal dlouhý čas, co vzal, čím ublížil.

Je krásné mít jistotu, že mám kam jít,
malý ráj, dobře je mi tu, ve stínu stromů,
mohu snít.

R:

No to se ví

Kapitán Kid

1. To co na nás doma čeká není zrovna fajnový,
od pondělka na koni, letos jako předloni,
je to zatracený úděl do prašivejch estakád,
ji pi jou, ji pi jou, něký cizí krávy hnát.

R: No to se ví, zase se sejdem,
za sedm let, či přístí tejden,
budeme hrát, budeme zpívat,
přijďte se dívat, bude nám hej.

2. Celé léto nezaprší, a když jo tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti co neznaj čistý víno, ať se z louže napijou,
ji pi jou, ji pi jou, možná, že to přežijou.

R:

3. Všechno špatný jednou skončí, Pán Bůh to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět, nějak se mu nepoved,
od tý doby začne z hlíny plácát samé anděly,
ji pi jou, ji pi jou, a taky zruší pondělí.

R:

Omnia vincit amor

Klíč

1. **Ami** **G** **Ami**
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
C **G** **C**
přisedl k nám a lokálem zní
Dmi **Ami** **G**
pozdrav, jak svaté přikázání:
Ami **G** **Ami**
"Omnia vincit amor."
Hej šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit amor.
- R: **C** **G** **Ami** **C** **G** **C**
Dmi **C** **G** **E7** **Ami** **G** **Ami**
Zlaťák pálí, nesleví nic, štěstí v lásce znamená víc,
všechnu slávu ať vezme ďas - Omnia vincit amor.
2. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
Omnia vincit amor.
Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
v tom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit amor.
- R:
3. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý pochopíš sám
- Všechno přemáhá láska.
- R:
4. teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
Omnia vincit amor.
Omnia vincit amor.

Oregon

Pacifik

- Emi** **G** **Emi**
1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
G **Emi**
kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
Ami **Emi**
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
Ami **H7**
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
Emi **G** **Emi**
kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.
- C** **D** **G** **Emi**
R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
C **D** **Emi**
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.
- R:
3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
- R:
- R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Otevřená zlomenina srdečního svalu

Wanastowi Vjegy

- G**
1. Jsem jako vítr, kterej zfoukne pírkó ze tvejch dlaní,
D
špínu jedný noci, jako hygiena ranní,
Ami
velká voda slzí, který spláchnou noční hříchy,
C **Es**
tamburíny zvoní k operaci míchy.

Narovnám ti páteř, poškrábu ti záda,
pofoukám ti srdce, zrada kamaráda,
lásky účel světi prostředky a smetí,
špínu jedný noci, který neuletíš.

Otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu,
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje chti ti říct že:

- G** **D**
R: Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám,
Ami **C**
který svítily z tvejch očí, dřív než červotoči
F **D**
se do tvýho srdce daj, hm hm.

G **D**
V ohořelým autě už dva měsíce nedejchám,
Ami **C**
sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou,
F **D**
už asi nedoufám.

2. Pláčem solíš otevřené rány, co se hojí,
tvoji krev i tělo přijímám pod obojí,
stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny,
zmizelas jak před přízrakem, padám do hlubiny.

Tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem,
koukám na tu krásu a nechápu to mozem,
to co jsi mi dala já nikomu už nedám,
tak mi řekni má opičko proč tě marně hledám.

Otevřená zlomenina srdečního svalu,
trápení a kocovina, vůně tvýho žalu,
vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře,
neumírej děvče moje chci ti říct, že:

R:

Outsider waltz

Wabi Daněk

C **Emi**
1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
Dmi **F** **G**
poklesls hodně v ceně, když jsi zahlíd svůj zjev,
Dmi **G7** **C** **Ami**
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Dmi **G7** **C** **G7**
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velký šéf.

C **Ami**
R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
C **A** **A7**
to dávno znám, já prožil to sám,
Dmi **G** **Dmi** **G**
kráčíš dál a cesta se kroutí,
Dmi7 **Emi** **G7** **C** **D**
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dní, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R: (2x)

Píseň hraboše

Dan Bárta

1. Za zády máš obrysy města,
to štěstí má tak jeden ze sta,
dojít až tam, kde končí cesta,
tam, kde je ráj, malý ráj.

Je lepší žít nadohled lesu,
lákadel míň a míň těch vašich stresů,
jestli se ptáš někoho na adresu,
tak prostě ráj, malý ráj.

R: Vesnice dál poklidně dřímá,
obilný lány zlátnou nám,
všechno tu má mírné klíma,
do města zpátky já nespěchám.
Do města zpátky já nespěchám.

2. Na zádech dál ležíš si v trávě,
tak to má být, myslíš si právě.
Pohoda klid a žádná starost v hlavě,
no prostě ráj, malý ráj.

Tady se máš jak filmová hvězda,
bez práce jíš o čem se ani nezdá,
no řekni sám, kdo ti to dnes dá,
našli jsme ráj, malý ráj.

R:

R: Tolik ses bál zubů a drápů
a všeho zlého co se může stát.
Od pastí dál a mrakodrapů -
co by sis dál víc mohl přát?
Co by sis dál víc mohl přát?

Podvod

Jan Nedvěď

- Emi** **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G**
hraju si písničky svý, co jsem ti psal.
Ami **C** **Emi**
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami**
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal
Emi
jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám
Ami **D**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy,
G **H7**
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky?
Dvakrát či třikrát to ne i jednou je dost.
Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R: (2x)

Poraněný koleno

Pacifik

- Ami** **G**
1. Poraněný koleno to místo jméno má,
Ami **G**
krví zpitá země, co tance duchů zná,
Ami **G**
bídu psanců štvanejch a z kulovnicí strach,
F **G** **Ami**
země, která skrývá zlatej prach.

Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam,
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prý dovedou žít,
s písmem svatým přes mrtvoly jít.

- Ami** **F** **C**
R: Až do větrnech plání zazní mocný hlas,
Ami **C** **Ami**
zazní hlas, zazní hlas, touhy můj,
F **C**
Siouxové táhnou z rezervací zas,
Ami **C** **Ami**
táhnou zas, táhnou zas, stateční.

2. Poraněný koleno je místo prokletý,
Siouxové táhnou, jak táhli před léty,
poslapaný právo, kdo v zemi otců zná,
komu jsou ta slova zbytečná.

Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem téhle země, ať vyjde slunce blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál,
tam, kde hrdý Sioux věčný stál.

R:

3. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Manitou jde ven,
voják hlavu sklání a k nohám hází zbraň,
pochopí, kdo splatí krutou daň.

Tři sta bojovníků jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země život půjdou dát,
i jejich děti si chtějí hrát.

R:

Pošťák

Hop Trop

1. **Ami** **G** **Ami** **G** **F**
Psal jsem ti brácho a na ouřad psaní šel dát,
C **Dmi** **Ami** **E**
psaní o tom, že jsem černej, že z fleku bych krad,
Ami **G** **Ami** **G** **F**
z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi v tom řek:
C **Dmi** **Ami** **E**
pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek.
Ami **G** **Ami** **G** **F**
Sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
C **Dmi** **Ami** **E**
brašnu, v ní lejstra a po zádech plác mi: buď fér!

A **D** **A**
R: Pošťák se má, za známky neplatí,
D **C** **E** **A**
hlavně když se s pytlím prachů někam neztratí.
A **D** **A**
Pošťák se má, a když se neztratí,
D **C** **E** **A**
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív,
led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div.
Místo jsem našel, kde přejíždět kobuk měl jít,
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít.
Zázrakem živej pak dostal se na druhej břeh,
bez psů a sání a proklínal zbytečnej spěch.

R:

R: La lá la lá ...

Pověste ho vejš

Michal Tučný

R: Pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá, pověste ho **G** vejš, ať má dost,
Ami pověste ho **Emi** vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaněj host. **D** **Emi**

1. Pověste ho, že byl **G** jinej, že tu s náma **D** dejchal stejnej vzduch,
Ami pověste ho, že byl **Emi** línej a tak trochu dobrodruh. **D** **Emi**

2. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami za to, že neoplýval krásou, **Emi**
C že měl country rád a že se uměl smát i vám. **H7** **Emi**

*: Nad hlavou mi slunce **G** pálí, konec můj nic neoddálí, **D** **Ami** **G D**
G do mých snů se dívám **D** zdáli
Ami a do uší mi stále zní **H7** tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

*:

R:

4. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb

5. Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

*:

R:

Pramen zdraví z Posázaví

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Každý ^C den, každý den,
k svačině ^{Ami} jedině,
^F jedině ^G pramen ^C zdraví z ^G Posázaví.

2. Chcete-li prospěti
dítěti ^F bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R: ^G Výrobky ^C mléčné,
to je ^{Ami} marné,
jsou ^F blahodárné
^G a ^C věčné.

R: (3x)

Proklínám

Janek Ledecký

Ami **F** **Dmi** **C G**
1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,
Ami **F** **Dmi** **G**
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
C **Ami** **Dmi** **C G**
píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
Ami **F** **Dmi** **G**
vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C **G** **Ami** **F** **C**
R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G **Ami** **F**
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
C **G** **Ami** **F** **C**
sám a sám, ať nikdy úsvit nespátříš,
G **Ami** **F** **C**
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,
stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,
sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,
potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R:

R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
sám a sám, ať nikdy úsvit nespátříš,
na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,
C **G** **Ami** **F** **C**
sám a sám, ať nikdy úsvit nespátříš,
G **Ami** **F** **C**
na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

Přítel

Jaromír Nohavica

- D** **G** **D**
1. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,
táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,
Ami **C**
vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,
G **D**
ale taky bez příkras.
2. Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání,
anebo rovnou hned.
- Ami** **C**
R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
G **D** **Emi**
kde je ti konec, můj jediný příteli,
Ami **D**
zmizels mi, nevím kam,
Emi **C** **G** **D**
sám, sám, sám, jsem tady sám.
3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.
4. Dneska už nevím, jestli příběh by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to das.
- R: ... kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
... sám, sám, sám, peru se teď sám.
5. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.
6. Tvůj děda říkal: ono se to uklidní,
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.
- R: ... kde je ti konec, můj bývalý příteli,
... sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.
7. Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.
8. A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společné slunko nesvítí.
- R: ... kde je ti konec, můj jediný příteli,
... sám, sám, sám, jsem tady sám.

Rána v travě

Žalman & spol.

Ami **G** **Ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v travě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami **G** **C**
a vínečko ze zlata,
C **G** **F** **C**
v Čechách slávu muzikantů
AmiEmi **Ami**
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

R:

Rovnou, tady rovnou

Michal Tučný

1. **C** **C7**
Tak už jsem ti teda fouk,
F **C**
prsten si dej za klobouk,
F **G** **C** **Ami**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
C **G** **C**
to ti říkám rovnou.

R: **C7**
Rovnou, jo, tady rovnou,
F **C**
rovnou, jo, tady rovnou,
F **G** **C** **Ami**
prostě těpic a nehledej mě víc,
C **G** **C**
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.

R:

3. = 1.

R:

Růže z papíru

Nedvědi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami **H7** **Dmi**
Emi **Ami**
hlava třeští, asi tě mám rád,
H7 **Dmi**
stále někdo říká: vzbud se, věčně trhá nit,
Emi **Ami**
studenou sprchu měl bych si dát.

A7 **Dmi**
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
G7 **C** **E7**
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Ami **Dmi**
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Emi **Ami**
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít,
v tom potkám holku hezkou až jsem vám z koně slít.
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš mít pořád rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
dole teklo Rio Grande, a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím vždycky pít
a myslím jenom na ní a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

R:

Sáro

Traband

Ami Emi F C
R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc, a nebo málo,
F C F G
mi chybí, abych tvojí duši mohl rozumět.

Ami Emi F C
1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
F C F G
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích.
Ami Emi F C
A z prohraných válek se vojska domů vrací,
F C F G
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R:

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R:

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék.

R: ... mi chybí abys mojí duši mohla rozumět.

4. Páv pod tvým oknem zpívá, sotva procit,
o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
A já, potulný kejklíč, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

Ami Emi F C
R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
F C F G
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět.
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dmi Cmaj7
Andělé k nám přišli na oběd.

Sedm Dostavníků

Waldemar Matuška

- Hmi** **Emi**
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Hmi **Emi**
stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
Hmi **G** **A** **Emi**
sveze tě dál za pár dobřejch slov a díky
Hmi **G** **A** **Hmi**
ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Emi **Hmi**
R: Heja, heja, hou, dlouhá bude cesta,
Emi **Hmi**
dlouhá jako píseň, co mě napadá.
Emi **Hmi**
Heja, heja, hou, sám když někdy stojím,
G **A** **Hmi**
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidní ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:

Rec: Hej, pane, kam jedete? K brodu.
Vemte mě s sebou. Tak si nasedněte.

3. = 1.

Sedmnáct dnů

Wabi a Miki Ryvolové

- Ami** **Dmi** **Ami**
1. Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
 E7
tvůj krk je připravenej na provaz,
 Ami Dmi Ami
kterej se houpá blíž a blíž.
 Dmi **Ami**
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
 E7
nejradši lehnul by sis do stínu,
 Ami Dmi Ami
jenom kdyby tu nákej byl.
- A7** **Dmi**
R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,
 G7 **C**
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.
 E7 **F**
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,
 E7 **Ami Dmi Ami**
máš asi strach, seš ale chlap a desperát.
2. Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dusot kopyt zní,
ubal si cigaretu poslední,
než zazní obávanéj hlas.
Hands up old boy, bouchačku uchop rukou za hlaveň,
ať šerif ví, ze máš furt úroveň,
že v očích ještě ocel máš.
- R:
- R: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,
ten právo má, aby řek o něm šerif: Byl to chlap.
Tak naposled pohled na slunce smutným úsměvem,
život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- G** **Emi**
1. Jdu s dřevovou patou, mám horečku zlatou,
C **G**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Emi **C**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
D7 **G**
a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- G** **G7** **C** **G** **D7**
R: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
G **G7** **C** **G** **D7** **G** **D7**
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.
- R: ...
k nohám Ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

Slaboch Ben

Kapitán Kid

D Hmi G D
1. V lesích Ontaria, kde čerstvá smůla voní,
Hmi Emi A
tam, kde paže dřevorubců vládnou jen,
D Hmi G D
tam, kde sosny staleté se pod sekerou kloní,
A D
v kempu dřevorubců žije Ben.

D Hmi
R: Že je slabý, že je malý,,
G A
že se každé rány bojí,
D Hmi Emi A
řikal o něm předák Andy Renn,
D Hmi
že se hodí jenom k tomu,
G D
jezdit trampům pro zásobu,
A D
na to že je dobrý slaboch Ben.

2. Mlčky jenom snáší všechny strasti žití,
i když posměch kamarádů dávno ztich,
a když nad jezerem Polárka zasvítí,
odpouští jim jejich věčný smích.

R:

3. Do pouzder mu dali bez nábojů zbraně,
kdyby se snad před kojoty chránit chtěl,
kdyby se mu zachtělo vystřelit si na ně,
stejně jak se míří nevěděl.

R:

4. Bez nábojů zbraně, kterými se nepostřelí,
i když se přemohl a ránu dal,
a když ještě dodal: "Vrátíš se snad celý!"
kemp se smíchy málem rozsypal.

R:

5. jistě by se smáli, ještě dlouhou chvíli,
kdyby nebyl tábor náhle přepaden,
bandou, kterou vedl jednooký Billy,
kterým byl již mnohý dopaden,

R:

6. Na pět kamarádů, deset koltů míří,
každý už se se životem rozžehnal,
když tu náhle v zádech ozval se jim výkřik:
"Kdo se nevzdá, nebude žít dál!"

R:

7. Deset koltů rázem, svoje cíle mění,
tam, kde se jim v zádech ozval slaboch Ben,
a teď kamarádi spustí palbu řvavou,
Billy je jen překvapen.

R:

8. Na zemi teď leží jednooký Billy,
a čtyři věrní jemu jen.
Jako šestý padl pro pět kamarádů,
s nenabitou zbraní slaboch Ben.

R:

9. V lesích Ontaria, kde čerstvá smůla voní,
tam, kde posměch kamarádů dávno ztich,
tam když nad jezerem Polárka zasvítí,
odpouští jim jejich věčný smích.

R:

Slavící z Madridu

Waldemar Matuška

Ami **Emi**
*: Lalalalalálála lalalalalálála
H7 **Emi**
lalalalalalala,
Ami **Emi**
lalalalalálála lalalalalálála
H7 **Emi**
lalalalalalala.

H7 **Emi**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
H7 **Emi**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocené tváře,
H7 **Emi**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
H7 **Emi E7**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami **Emi**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 **Emi**
nechte mě příjemně snít,
Ami **Emi**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 **Emi**
zpívat si s nima a pít.

*:

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

*:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

*:

Slepička

- D**
1. Kdyby ste na chvíli u nás se stavili,
A **D**
tak byste nechtěli už nikdy zpět.

Maličká chajdička na kraji lesíčka
A7 **D**
a v ní je slepička, jak z růže květ.
G **D**
Ta když mi vesele zakdáče,
E **A7**
srdce mi vesele zaskáče.
- D** **G** **D**
R: Mám, slepičku mám, když já jí nasypám,
A7 **E**
sluníčko probouzí spáče, ona mi vesele
A7
puť, puť, puť, puť, kokodáče.
D **G** **D**
Mám, slepičku mám, když jí nenasypám,
A7
smutně mi řekne: kokodák (ty starej vole),
D
sežer si to sám.
2. Ráno ji na provázku vodím na procházku,
aby ji nezlákal ten černej les.
Zastřelím zajíčka a moje slepička
nese ho v zobáčku, jako ten pes.
Nejvíce se bojí kohouta,
aby ji nezatáh někam do kouta.
Pak by má chajdička byla tak chudičká,
já nevím jak bych to bez ní jen snes.
- R:

Stánky

Jan Nedvěd

1. **A** **D**
U stánků na levnou krásu,
A **Dmi**
postávaj a smějou se času,
A **E7** **A**
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den, jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.
- R: **D** **E7**
Jen zahlídli, svět maj na duši vrásky,
A **Dmi**
tak málo je, málo je lásky,
A **E7** **A**
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu,
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
- R:

Statistika

Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

- C**
1. Je statisticky dokázáno,
Ami
že slunce vyjde každé ráno,
C
a i když je tma jako v ranci,
Ami
noc nemá celkem žádnou šanci.
- F** **G**
R: Statistika nuda je,
Emi **Ami**
má však cenné údaje,
F **G**
neklesejte na myslí,
F **C**
ona vám to vyčíslí. (2x)
2. Když drak u sluje síru pouští
a Honza na něj číhá v houšti,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.
- R:
3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R:

Strom

Ozvěna

- Ami** **G**
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A **F#mi**
R: A on tam stál, a koukal do polí,
D **E**
byl jak král, sám v celém okolí,
A **A7** **D**
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větví už snad ani nevnímal.

R: Stál tam sám ...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem ani výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si o něm píseň na strništích
z nouze hrál.

R: Jak tam stál ...

Svatá Kordula

Aneta Langerová

Dmi

1. Už se zas v tvých mořích topím,

Dmi

pod hladinou schází dech,

C

C

tak to bejvá, tak to bejvá.

Dmi

V očích kouř válečných flotil

Dmi

budí moji klidnou krev,

C

C

už se slejvá, už se slejvá.

Dmi

C

Dmi

R: Máš plno krás, jsi můj púlnoční příliv,

F

Ami

F

G

budeme plout po vlnách, zůstaň tu se mnou.

Dmi

F

G

Dmi

Tam v hlubokých vodách proudem hnán

G

Ami

popluje nocí náš katamarán,

C

F

to my už dávno budem spát.

Tam v hlubokých vodách proudem hnán

popluje nocí náš katamarán,

na něm Kordula bude stát.

2. Svádím boj na širém moři,

vášeň jak zbabělý kat,

břehy hlídá, břehy hlídá.

Škrtneš sirkou a já shořím,

luna už svléká černý šat

a vlny sténaj, a vlny sténaj.

R: ...

Tam v hlubokých vodách proudem hnán

popluje nocí náš katamarán,

dnes raděj zemřít než se bát.

Světlo

1. Světlo, to je pousmání, mít někoho rád,
světlo, to je čas, co ani chvíli nesmí stát.
Světlo, to je lidská duše, světlo, to je den,
když si řeknu jednoduše: "světlo, vím, že jsem."

2. Světlo, to je domov, máma, cesta, krásný cíl,
světlo, to je píseň známá, co nás život naučil.
Světlo, to jsou oči dětí, sebemenší cit,
a kam světlo nedoletí, tam se nedá žít.

R: Je v něm všechno a vypadá jak nic,
je v něm všechno a ještě mnohem víc.
Hoří všude a v tom je jeho klad,
že ze tmy dělá den, co by chtěl jen hrát.

3. Světlo, to jsou křídla ptáků, v slunci říční proud,
s kterým člověk po soumraku do jitra chce plout.
Světlo, to je kytky v trávě, proti smutku zbraň,
proto ho jak oko v hlavě před zlým stínem chraň.

R:

Svítání

C **G**
R: Svítání tmou se prolíná,
Dmi **Ami**
svítání, den se začíná,
F **C** **G**
paprsky slunce šplhají po větvích.
C **G**
Svítání, tak už je tu zas,
Dmi **Ami**
svítání přivítalo nás,
Emi **Ami**
na odpověď, ať zní mu tvůj smích.

C **G** **Dmi** **Ami**
1. Tak se na něj usměj, vždyť ti to sluší,
C **G** **Dmi** **E**
podívej ptáci, taky ráno tuší.

R:

2. Projdem se travou, zmáčená je rosou,
zkus na ni vstoupit, vstoupit nohou bosou.

R:

3. Až začne slunce nad obzorem plát,
pak sbohem musí svítání nám dát.

R:

4. = 1.

Tabáček

Chinaski

- C**
1. Haló, kdo je tam, po zaznění tónu
F **G**
zanechte zprávy a buďte zdraví,
C
haló, nejsem doma, no je to fakt bída,
F **G**
volané číslo vám neodpovídá.
- Dmi** **G**
R: Polevím z vysokejch otáček,
C **Ami**
pohoda, klídek a tabáček,
Dmi **G**
půl dne noviny číst a pak cigáro,
C **Ami**
pohoda klídek, leháro,
Dmi **G** **C**
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.
2. Neřeště to pane, to je případ ztracenej,
doufám jen, že z toho nejste vykolejenej,
dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení,
neřešte to pane, tohle nemá řešení.
- R: Polevím z vysokejch otáček,
pohoda, klídek a tabáček,
vzpomínat na to, co se událo,
chci to tak mít nejmiň na stálo,
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.
3. Volané číslo je odpojené a bude
odpojené žádný né, že né,
volané číslo včetně mojí tváře
vymažte ze svýho adresáře.
- R: A pokuste se tvářit nešťastně,
všude se dočítám, že umřu předčastně,
a taky vím, že obtěžuju okolí,
čekám konec, zatím nic nebolí.
Dmi **G**
Víceméně se to dobře vyvíjí,
C **Ami**
život je návykovej a někdy zabíjí.
- R: Polevím z vysokejch otáček,
pohoda, klídek a tabáček,
vzpomínat na to, co se událo,
chci to tak mít nejmiň na stálo,
nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.
4. = 3.
- R: A pokuste ...

Tereza (Osamělý město)

Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta jinak nic.

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčící.

R:

Tisíc mil

Waldemar Matuška

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znavení.

R₁: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
bílejší dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráž a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.

R₂: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R₁:

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R₂:

jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

Toulavej

Vojtěch Kid'ák Tomáško

- Ami** **G** **Ami** **E7**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami **G** **F** **E** **Ami**
ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.
- F** **G** **G7** **C**
R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně Toulavej.
- R:
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše řekne, no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc ti bude zpívat jeden blázen Toulavej.
- R: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát.
Vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Toulavý boty

Poupata

1. Každý den dál a dál, vprostřed cesty jako král
chodil tulák, boty starý na nohou,
ať byl déšť, nebo mráz,
chodil po těch cestách zas,
cílem byl mu obzor střeťlý s oblohou.

R: Jeho jméno bylo známý, byl prý přítel mojí mámy,
a když hrál a zpíval, hlas byl slyšet na několik mil,
když byl s námi, jen se smál, se mnou si na tuláka hrál,
já bych dal, co mám, za vrácení těch chvil.

2. V jeden krásný letní čas přijít domů měl k nám zas,
avšak celé léto nikdo nepřišel,
a pak pošťák přijel k nám,
černý dopis předal nám,
a v něm bylo psáno: já rád jsem vás měl.

R:

3. Máma s pláčem řekla mi: už nepřijde za námi,
byl to otec tvůj a hodně rád tě měl,
od tý doby touhu mám
po horách se toulat sám,
boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R:

Trh ve Scarborough

Spirituál kvintet

- Ami** **G** **Ami**
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
C **Ami** **C** **D** **Ami**
dobře vím, že půjdeš tam rád,
Ami **C** **Ami** **G**
[: tam dívku najdi na Market Street,
Ami **D** **F** **Emi** **Ami**
co chtěla dřív mou ženou se stát. :]
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
[: a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát. :]
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
[: a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát. :]
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
[: s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát. :]
5. Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
[: za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát. :]
6. Osej ten sad a slzou jej skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
[: až začnou kvést, tak srpů se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát. :]
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
[: jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát. :]

Tři kříže

Hop Trop

1. **Dmi** **C** **Ami**
Dávám sbohem břehům proklatejm,
Dmi **C** **Dmi**
který v drápech má ďábel sám,
C **Ami**
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi **C** **Dmi**
míří k útesům, který znám.
- R: **F** **C** **Ami**
Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi **C** **Dmi**
někdo do písku poskládal,
F **C** **Ami**
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi **C** **Dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
třeskot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek.
- Rec. Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí."
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Tulácký ráno

Nedvědi

Ami

1. Posvátný je mi každý ráno,

Emi

když ze sna budí šumící les

Ami

a když se zvedám s písničkou známou

Emi

a přezky chřestí o skalnatou mez.

Ami

Ami

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

F

G

C

za chvíli půjdem toulat se dál,

Ami

a vodou z říčky oheň se zháší,

F

G

Ami

tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,

když oči k ohni vždy vrací se zpět,

tam mnohý z pánů měl by se kouknout

a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,

když lesní moudrost a přírodu zná,

bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Už to nenapravím

Jaroslav Samson Lenk

R: **Ami** D F E **Ami E**
[: Vapadapadapadapap padadada :]

- Ami** D
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí -
F E
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál.
Ami D
V devět hodin dvacet pět, jako bych dostal pětí,
F E
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.
A A7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dmi
že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G E
zadní otevřená, zadní otevřená.
A A7
Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Dmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
G E
že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví.
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé,
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlidný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Valčíček

Nedvědi

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,

at' ti každěj den připomíná

[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,

at' ti každěj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý můj já.

[: Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá. :]

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,

[: hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál. :]

R:

V bufetu (Trpaslík Ondřej)

Karel Plíhal

- C** **G**
1. Jen nechte trpaslíka Ondřeje,
Ami **Emi**
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
Ami F C Emi7 A7
ať se, chudák malej, také jednou poměje,
D7 G
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
2. Jídlo je nejlepší lék na lásku,
v tomhletem mám už trochu školu,
když jsem ho našel, jeho život visel na vlásku,
vrhnul se v zoufalosti ze psacího stolu.
- F G C Ami**
R: Srdce má rozervané na hadry
Dmi E Ami
pro jednu trpaslici ze sádry,
G# C A7
byla tak krásná, až se věřit nechtělo,
D7 G
jako by ji uplácal sám Michelangelo.
F G C Ami
Nosil jí rybízové korálky,
Dmi E Ami
koukala nepřítomně do dálky,
G# C A7
tak velkou láskou ji, chudák, zahrnul,
D7 G
že by se i kámen nad ním ustrnul,
C
ale sádra ne.
3. Tak, prosím, nechte toho Ondřeje,
jen ať si dá, co hrdlo ráčí,
když už mu osud v lásce zrovna dvakrát nepřeje,
všechno platím, a tak: o co vlastně kráčí.
3. Ať jsme velký nebo maličký,
na jedný loď všichni plujem,
koukejte, jak mu jedou laskonky a chlebičky,
než končit s životem, je lepší dostat průjem.
- R:

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

G **Emi**
1. Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

D
R: Ved' mě dál, cesto má,
Emi **C**
ved' mě dál, vždyť i já
G **D**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
C **G**
ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:

Emi **D** **G**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R:

Velrybářská výprava

Pacifik

- C** **F** **G7** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvané Knecht:
Ami **Dmi** **G7** **C**
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
F **G7** **C**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Ami **Dmi** **G7** **C**
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
- F** **G7** **C**
R: [: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Ami **Dmi** **G7** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]
2. Brigá zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
- R:
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, zlomí ti to vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- R:
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
- R:
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.
- R:

Všichni jsou už v Mexiku

Michal Tučný

- D**
1. Kde jen jsou a kde jsem já,
A
proč všechno končí, co začíná,
Hmi **E**
smůla se mě lepší ve zvyku
A **A7**
a všichni jsou už v Mexiku.
- D**
R: Všichni jsou už v Mexiku,
A
Buenos Dias já taky jdu,
Hmi **E**
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
A **A7**
co se hraje v Mexiku.
2. Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
3. Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásném nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.
- R:
4. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
5. Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
- R:
6. Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
7. Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.
- R:

Zafúkané

Fleret

Ami

1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
já idu přes kopce, přes údolí,
idu k tvej dědině zatúlanej,
cestičky sněhem sú zafúkané.

R: Zafúkané, zafúkané, mé stopy kolem sú zafúkané.
Zafúkané, zafúkané, mé stopy kolem sú zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: ... okénko k tobě je zafúkané.

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: ... mé stopy k tobě sú zafúkané.

Zachraňte koně

Kamelot

- Emi** **Ami7**
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C **D** **G** **C7 H7**
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi **Ami7**
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C **H7** **Emi**
hejna kohoutů, a bůhví kam.
- G** **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami **C**
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé
Ami **H7**
pročesal plamen, spálil na troud.
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

- G** **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Hmi **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát.
G **Hmi** **C**
Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
Zachraňte koně...

Zelené pláně

Spirituál Kvintet

1. **Ami** **Dmi** **Ami** **E**
Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami **Dmi** **C** **G**
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F **G** **C** **A7**
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi **G** **C** **E**
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami **Dmi** **AmiE** **Ami**
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadáni v tý pláni zelený.
- *: **F** **G** **C**
Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F **G** **C**
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami **Dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami **Dmi** **Ami** **E**
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítř ráno v pět

Jaromír Nohavica

- Emi** **G**
1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
C **D** **G** **Emi**
ještě si naposled dám vodku na zdraví.
Ami **D** **G** **Emi**
Z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami **H7** **Emi** **Emi7** **Ami** **D** **G** **Emi**
a pak vzpomenu si má láska na tebe,
Ami **H7** **Emi**
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se spletl, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, láska, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, láska, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij.

Zlatěnka

- C** **Ami**
1. Kytičku suchého vřesu
Dmi **G**
nesu ti za rosy z lesů,
C **G7** **C**
Zlatěnko, do vázy.
Ami
Kytičku suchého vřesu
Dmi **G**
nesu ti za rosy z lesů,
C **G7** **C**
podzim už přichází.
- F** **C** **Dmi** **C**
*: Příroda usíná, obloha pláče,
Dmi **Ami** **C**
s tím bývá dost často starostí,
F **C** **Dmi** **Ami**
za oknem zpíváš si jak malý ptáče,
Dmi **G**
záříš dál svou jarní radostí.
2. Kytičku suchého vřesu,
nesu ti za rosy z lesů,
Zlatěnko, v památku.
Kytičku suchého vřesu
nesu ti za rosy z lesů,
vyprávěj pohádku:
- *: O dešti, který dnes skrání nám zemi
vyprahlou včerejším polednem,
o síle proudící žilami všemi
když spolu se na sebe usmějem.
3. Kytičku suchého vřesu
nesu ti za rosy z lesů,
jen obyčejný květ.
Kytičku suchého vřesu
nesu ti za rosy z lesů,
Zlatěnko, celý svět.

Zlatokop Tom

Waldemar Matuška

D
1. Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
A7
že má se něco stát.
A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
D D7
a odjel na Západ.
G **D**
Z domova si sebral sílu,
E7 **A7**
krumpáč, bibli, dynamit a pilu.
D
Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy
E **A7** **D**
a jel zlato vyhledat.

D **E7**
R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
A7 **D** **G** **D**
jen ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
G **D**
Bez tebe, zlato nic není,
E7 **A7**
jen ty jsi to moje haťa-paťa-potěšení,
D
zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
E7 **A7** **D**
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neví, jak vypadá.
A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal,
přešla ho nálada.
Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky,
brandy v baru.
A za poslední nuget, svý holce koupil puget
a pak jí zazpíval.

R:

Žádám

Kapitán Kid

1. **C** **Ami** **Dmi** **G**
Žádám pro tvůj smích mít v oknech svého domu
C **Ami** **Dmi** **G**
namísto mříží rezavejch jen stín a větve stromů.
C **Ami** **F** **G**
Bez stráže ve dveřích a místo stropu nebe,
C **Ami** **Dmi** **G**
uslyšet hromu hlas namísto zvonů kostelních.
2. Žádám pro tvůj sen jen obyčejnou trávu,
která se nevyplatí síť a která hladí hlavu
a síť dlouhejch cest a vesla ke své lodi
a kamarádi mi nechaj kytky po cestě kvést.
3. Žádám, dokud smím, ty, kteří všechno smějí,
aby mě, pokud zabloudím, nechali jít, kam větry vějí.
Bez stínu slavobrán a bez zbytečnejch řečí
a nebejt při tom sám a víc už nežádám.

Želva

Olympic

- D G D G D G D G**
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- D A G D A G D**
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A A7
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.
3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

R: